

Fortsettelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om en Olfat, om en Forhøielse af den ved Lov af 1ste April 1887 paahudne Stat af Brændevinsbrænding, samt om Forhøielse af Indførselstolden paa Spiritus.

Mødet hævet Kl. 4. 10.

Ser. og tyvende Møde.

Onsdagen, den 29de Januar 1890, Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Justitsministeren har jeg med tvende Skrivelser modtaget forskellige Lovforslag, som af Ministeren ere fremsatte i Folkethinget. De modtagne Exemplarer ere omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Lov om en Olfat, om en Forhøielse af den ved Lov af 1ste April 1887 paahudne Stat af Brændevinsbrænding, samt om Forhøielse af Indførselstolden paa Spiritus.

Formanden: Som ærede Medlemmer ville erindre, er det 3die Affsnit, der kommer til Forhandling, nemlig det, der omfatter Lovforslagets oprindelige §§ 23 og 24 med tilhørende Vædrings- og Underædringsforslag. Forhandlingen er aabnet. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Mazén): Med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 34 skal jeg tillade mig at bemærke, at Udvalget har stillet det for der igjennem at vi se en Smødefkommen

lige overfor Spiritusfabrikanterne, som jo trykkes gjennem den høiere Afgift. Vi have tænkt os, at det kunde være en Begunstigelse for dem, at de kunde faae Frist med Afgiftens Erlæggelse, og vi have ikke havt Betænkelse ved at foreslaa det, da det jo er Noget, man ogsaa kjender paa andre Omraader, men for at betrygge Statskassen have vi tillige stillet Forslag om, at denne Begunstigelse kun kan ydes under nærmere af Finantsministeren foreskrevne Betingelser. Finantsministeren har det altsaa i sin Magt derigjennem at træffe de Bestemmelser, som maatte anses for nødvendige til at sikre Statskassen med Hensyn til Betaling. Der er ogsaa der stillet et Vædringsforslag af Finantsministeren, som gaar ud paa, at disse Ord „under de nærmere af Finantsministeren foreskrevne Betingelser“ skulle ombyttes med „indenfor de af Finantsministeren fastsatte Grændser“. Det have vi imidlertid indtil videre ikke rigtig kunne slutte os til, fordi vi, efter som det staar, antage, at Meningen kunde være, at Spiritusfabrikanterne skulde kunne faae Kredit paa noget af Afgiften, medens derimod en anden Del skulde betales kontant, og det forekommer os i og for sig ikke at være saa klar en Ordning og heller ikke at være heldigt fra et praktisk Synspunkt, saa at vi indtil videre anbefale Thinget at holde paa det Forslag, som vi have stillet, og som jo gaar ud paa, at Hensigten kan tilstaas dem under de nærmere af Finantsministeren foreskrevne Betingelser. — Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 35 kan Udvalget for sit Bedkommende tiltræde det Vædringsforslag, som den høitæredede Minister har stillet dertil, og vi tage forsaavidt vort Vædringsforslag tilbage og anbefale Thinget at stemme for det Forslag, der er stillet af Ministeren. Vi have ikke tænkt os, at det var muligt, eller vi vare i alt Fald ikke sikre paa, at ogsaa den Spiritus, der anvendes til Edlefabrikationen, kunde denatureres. Men efter de Oplysninger, der foreligge, maa vi antage, at det kan ske, og i saa Fald er selvfølgelig den vigtigste Betænkelse for os falden bort. Det er en Fordel ved Finantsministerens Vædringsforslag, at det under disse Betingelser giver en ligesam Ret dertil, at det ikke gjøres afhængigt af en Bevilling, kort sagt, det er i alle Retninger saaledes, som vi kunne fordrø. Men der er dog en Bemærkning, som jeg paa Udvalgets Vegne vil tillade mig at gjøre, nemlig, at det kun er den Spiritus, der anvendes til teknisk Brug, der fritages, medens den derimod ikke er medtaget, der anvendes til medicinsk og videnskabeligt Diemed. Hvad angaar den Spiritus, der anvendes til viden-